

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Кж I 842/05
13.06.2006. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Новице Пековића, председника већа, Слободана Газиводе, Соње Манојловић, Драгана Аћимовића и Анђелке Станковић, чланова већа, са саветником Јеленом Петковић-Милојковић, као записничарем, у кривичном предмету против опт. АА и др., због кривичног дела неовлашћене производње опојних дрога из члана 245. став 1. ОКЗ-а и др., одлучујући о жалби Окружног јавног тужиоца у Београду, изјављеној против пресуде Окружног суда у Београду К.1343/04 од 02.03.2005. године, у седници већа одржаној дана 13.06.2006. године, донео је

П Р Е С У Д У

Поводом жалбе Окружног јавног тужиоца у Београду, а по службеној дужности, ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ у погледу правне оцене дела пресуда Окружног суда у Београду К.1343/04 од 02.03.2005. године, тако што Врховни суд радње опт. АА описане у изреци првостепене пресуде у осуђујућем делу правно квалификује као кривично дело неовлашћене производње, држања и стављања у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика („Сл. гласник РС“, број 85/05 од 06.10.2005. године), и за ово кривично дело га осуђује на казну затвора у трајању од 1-једне године, у које му урачунава време када је био лишен слободе од 07.10.2004. године до 08.10.2004. године, док се жалба Окружног јавног тужиоца у Београду у делу одлуке о казни у односу на овог оптуженог као неоснована одбија.

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба Окружног јавног тужиоца изјављена против исте пресуде у ослобађајућем делу, у ком делу се пресуда Окружног суда у Београду К.1343/04 од 02.03.2005. године, ПОТВРЂУЈЕ.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Окружног суда у Београду К.1343/04 од 02.03.2005. године, опт. АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела неовлашћене производње опојних дрога из члана 245. став 1. ОКЗ-а и осуђен је на казну затвора у трајању од једне године, у коју му се урачунава време проведено у задржавању од 07.10.2004. године до 08.10.2004. године, док се од истог, применом одредбе члана 245. став 5. ОКЗ-а одузима опојна дрога – марихуана и то пет стабљика у укупној тежини од 242 грама, која се има уништити.

Истом пресудом, применом одредбе члана 193. и 196. ЗКП-а, опт. АА обавезан је да у корист буџетских средстава суда на име трошкова кривичног поступка плати износ од 19.250,00 динара, а на име паушала 5.000,00 динара у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде.

Том пресудом, на основу одредбе члана 355. став 3. ЗКП-а, опт. АА ослобођен је од оптужбе да је извршио кривично дело неовлашћеног држања опојних дрога из члана 245. став 3. ОКЗ-а, па је применом одредбе члана 197. ЗКП-а, одлучено да трошкови кривичног поступка у овом делу падају на терет буџетских средстава суда.

Против те пресуде жалбе су изјавили:

- Окружни јавни тужилац у Београду, због погрешно утврђеног чињеничног стања, због повреде кривичног закона и због одлуке о казни, са предлогом да Врховни суд побијану пресуду укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење.

- Бранилац опт. ББ, адв. АБ, поднела је одговор на жалбу Окружног јавног тужиоца у Београду, са предлогом да Врховни суд, исту као неосновану одбије.

Републички јавни тужилац Србије у поднеску Ктж.983/05 од 30.05.2005. године предложио је да се жалба Окружног јавног тужиоца у Београду уважи.

Врховни суд је одржао седницу већа у смислу одредбе члана 375. ЗКП-а у одсуству уредно обавештеног Републичког јавног тужиоца, на којој је размотрио све списе овог предмета, заједно са побијаном пресудом, па је по оцени жалбених навода и предлога, одговора на жалбу Окружног јавног тужиоца у Београду, поднетог од стране браниоца опт. ББ, адв. АБ и предлога Републичког јавног тужиоца датог у напред наведеном писменом поднеску, нашао:

Жалба је неоснована.

Побијана пресуда не садржи битне повреде одредаба кривичног поступка, на које Врховни суд, као другостепени пази по службеној дужности у смислу одредбе члана 380. став 1. тачка 1. ЗКП-а.

Правилно је првостепени суд противправну делатност опт. АА квалификовао по члану 245. став 1. ОКЗ-а и о објективним и субјективним елементима тог кривичног дела и у образложењу побијане пресуде дао потребне и правилне разлоге, које у свему прихвата и Врховни суд.

Међутим, како је дана 01.01.2006. године, ступио на снагу Кривични законик („Сл. гласник РС, бр.85/05 од 06.10.2005. године, у даљем тексту КЗ“), то је Врховни суд, по службеној дужности, нашао да се у смислу одредбе члана 5. став 2. КЗ у односу на кривичноправне радње опт. АА описане у изреци првостепене пресуде у осуђујућем делу има применити правна квалификација кривичног дела неовлашћене производње, држања и стављања у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика. Ово стога што је одредбом члана 246. став 1. КЗ, прописана казна затвора од две до дванаест година која је блажа од оне прописане одредбом члана 245. став 1. ОКЗ-а (најмање пет година затвора, дакле до 15 година затвора), који је важио у време извршења инкриминисаних кривично-правних радњи, па је дакле, Кривични законик блажи за оптуженог АА од Кривичног закона Републике Србије.

Стога је Врховни суд, одлучујући поводом жалбе Окружног јавног тужиоца у Београду, а по службеној дужности, у смислу одредбе члана 380. став 1. тачка 2. ЗКП-а, са напред наведених разлога преиначио првостепену пресуду у погледу правне оцене дела, налазећи да се у радњама опт. АА, стичу законска обележја кривичног дела неовлашћене производње, стављања и држања у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, за које је опт. АА осудио на исту казну затвора као и у првостепеној пресуди, у трајању од једне године, уз урачунавање времена, када је био лишен слободе, а како је то дато у изреци ове пресуде. Приликом одмеравања казне Врховни суд је уважио све околности наведене у побијаној пресуди, а наиме да је опт. АА млад, да је потпуно признао извршење предметног кривичног дела и да је због тога изразио кајање и спремност да више не врши кривична дела, као особито олакшавајуће околности, а као отежавајућу околност његову ранију осуђиваност. Овако одмерена и испод законом прописаног минимума за кривично дело у питању ублажена казна затвора по оцени Врховног суда, сразмерна је степену кривице оптуженог АА и нужна да изрази друштвену осуду за кривично дело у питању, али и довољна за остварење у члану 42. КЗ прописане сврхе кажњавања. Стога је жалба Окружног јавног тужиоца у Београду у делу одлуке првостепеног суда о казни, у односу на опт. АА оцењена као неоснована.

Испитујући првостепену пресуду због погрешно утврђеног чињеничног стања и с тим у вези због повреда кривичног закона у ослобађајућем делу, поводом жалбе Окружног јавног тужиоца у Београду, Врховни суд налази да је правилан закључак првостепеног суда да нема доказа да је опт. ББ извршио кривично дело неовлашћеног држања опојних дрога из члана 245. став 3. ОКЗ-а.

Наиме, иако су стабљике опојне дроге – марихуане пронађене у гепеку возила којим је управљао опт. ББ, правилно је првостепени суд, пре свега, на основу, по оцени Врховног суда, међусобно сагласних одбрана опт. АА и ББ утврдио да опт. ББ критичном приликом предметну опојну дрогу није држао, будући да је опт. АА у својој одбрани навео да је том приликом са опт. ББ кренуо на пецање, те да је од опт. ББ у два наврата тражио да возило заустави, којом приликом је излазио из возила како би убрао укупно пет стабљика биљке марихуане, које је гајио и стави их у гепек возила којим је управљао опт. ББ, који није излазио из возила, па тако дакле није стављао ове биљке у гепек, нити је знао о каквим биљкама се ради, јер му опт. АА није рекао шта ставља у гепек, наводећи да ће му то касније објаснити, па је тако о својству предметних биљака опт. ББ, сазнао тек од полиције, након што их је ухапсила. Код таквог стања ствари, правилан је закључак првостепеног суда да није доказан објективни услов инкриминације, а наиме да је опт. ББ том приликом држао предметну опојну дрогу, а да потврде о привремено одузетим предметима гласе на име овог оптуженог само из разлога што су у његовом возилу пронађене.

С обзиром на изнето, ни жалбеним наводима Окружног јавног тужиоца у Београду да је првостепени суд погрешно утврдио чињенично стање и да је с тим у вези повредио кривични закон када је, у смислу одредбе члана 355. став 3. ЗКП-а ослободио опт. ББ од оптужбе да је извршио кривично дело неовлашћеног држања опојних дрога из члана 245. став 3. ОКЗ-а, не доводи се у сумњу правилност закључивања првостепеног суда да није доказано да је опт. ББ извршио кривично дело у питању. О томе је првостепени суд извео и у образложењу побијане пресуде навео доказе, које је, детаљно, како појединачно, тако и у међусобној вези, заједно са одбранама оптужених правилно оценио и о томе је дао потпуне, јасне и ваљане разлоге, које у свему прихвата и Врховни суд. Стога се жалба Окружног јавног тужиоца у Београду изјављена на ослобађајући део побијане пресуде, којом се оспорава правилност утврђеног чињеничног стања и с тим у вези иста побија због повреде кривичног закона, по оцени Врховног суда, показује неоснованом.

Са изнетих разлога, а на основу одредбе члана 391. став 1. ЗКП-а, у вези члана 388. ЗКП-а, Врховни суд је одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар, Председник већа-судија,

Јелена Петковић-Милојковић, с.р. Новица Пековић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

љи